

Δ 5

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙ-
ΚΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

—
1872.

673

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

ΕΓΚ

Δ 5

ΕΓΚΥΚΑΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ

ΚΛΗΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΑΟΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

ΑΝΟΙΓΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα πνευματικὰ χρέη τῆς κοινῆς τῶν Ὁρθοδόξων Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὸ διποίον εἰς πᾶσαν σπουδαίαν περίστασιν ἐνήργησε μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, εἶναι καὶ τὸ νὰ συμβουλεύῃ, νὰ ὁδηγῇ καὶ νὰ φωτίζῃ τὰ πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ὁσάκις κινδυνεύουσι νὰ πλανηθῶσιν ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ψυχικῆς των σωτηρίας, καὶ νὰ προσκρούσωσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Τοιοῦτος φοβερὸς κίνδυνος ἐπικρέμαται σήμερον. εἰς μερίδα τινὰ τοῦ εὔσεβοῦς Βουλγαρικοῦ

λαοῦ· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἡ ὅποια τρέφει μητρικὴν
ἀγάπην εἰς ὅλα τὰ τέκνα της, καὶ δὲν διακρίνει
ἔθνικότητας, ἀλλὰ θεωρεῖ ἔξισου ὅλους τοὺς Ὁρ-
θοδόξους Χριστινοὺς, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστο-
λον, λέγοντα· « οὐκ ἔνι Ιουδαῖος, οὐδὲ Ἑλλην-
ούχ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ
θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ » (Γαλ. γ', 28), ἔχει χρέος εἰς τὴν περίστα-
σιν ταύτην νὰ ἀνοίξῃ τὰ ὅμματα τοῦ εὐσεβοῦς
Βουλγαρικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δείξῃ τὸ βάραθρον τῆς
ἀπωλείας, εἰς τὴν ὅποιαν τὸν σπρώχνουν καὶ τὸν
ὅδηγοῦσιν ἀνθρώποι, μηδὲν ἔχοντες ἱερὸν καὶ ὁ-
σιον, ὡς ἐμπράκτως τὸ ἀπέδειξαν, καὶ οἱ ὅποιοι,
μπά τὸ πρόσχημα ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλὸν
καὶ τὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ τούτου, προετοιμά-
ζουσι τὴν καταστροφὴν τῶν πατροπαραδότων αὐ-
τοῦ Ὁρθοδόξων παραδόσεων.

Εἶναι γνωστὸν βεβαίως εἰς ὅλον τὸν εὐσεβῆ
Βουλγαρικὸν λαὸν, ὅτι πρὸ δώδεκα ἡδη ἐτῶν
ἔζητήθησαν διὰ μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Βουλ-
γαρίας Ἐκκλησιαστικά τινα προνόμια. Ἡ Μ.
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἔκτοτε λαβοῦσα ὑπ'
ὄψιν τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν
ἔκείνων, ἐπειελήθη νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς θερα-
πείας αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα
ταῦτα δὲν ἥσαν εὔλογα καὶ δὲν ἐσυμφώνουν οὔτε

μὲ τοὺς Κανόνας τῆς Ἱερᾶς ἡμῖν πίστεως, οὗτε
μὲ τὰς ἀνέκαθεν διατάξεις, μὲ τὰς ὅποιας χυβερ-
νᾶται τὸ Ὀρθόδοξον πλήρωμα, ἐφρόντισε πάντο-
τε νὰ εὐχαριστήσῃ μὲν τοὺς δικαίους πόθους τοῦ
Βουλγαρικοῦ λαοῦ, νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ὅμως ἀπὸ
ζητήματα, τὰ ὅποια θρησκευτικῶς ἥσαν παρά-
νομα.

Ἄλλὰ παρ' ἐλπίδα εἰδε μετ' ὄλιγον ὅτι οἱ ἀ-
ποπλανῶντες τὸν λαὸν δι' ἴδιους σκοποὺς δὲν ἐ-
πείθοντο εἰς τὰς ὄρθας παραστάσεις αὐτῆς, καὶ
ταχέως ἐγνώρισεν ὅτι δὲν εἰργάζοντο εἰλικρινῶς
καὶ διὰ τὸ καλὸν τῶν Ὀρθοδόξων Βουλγάρων,
ἄλλ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἐφέρετο μὲ μητρικὴν ἀ-
γάπην καὶ ἐπιείκειαν, τόσον αὐτοὶ ἐγίνοντο ἀπαι-
τητικῶτεροι, καὶ καθ' ἡμέραν ἐπαρουσίαζον νέας
προτάσεις, ἔως οὖ κατήντησαν εἰς ἀπαιτήσεις, αἱ
ὅποιαι πρώτην φορὰν σήμερον φαίνονται γινόμε-
ναι ἀπὸ Χριστιανοὺς, καὶ τὰς ὅποιας οἱ Ἱεροὶ Κα-
νόνες ῥητῶς ἀπαγορεύουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία, ὡς ᾧτο ἐπόμενον,
δὲν παρεδέχετο τὰς ἀντικανονικὰς ταύτας ἀξιώ-
σεις των, καὶ ἐπροσπάθει πάντοτε νὰ συμβιβάσῃ
εἰρηνικῶς τὰ πράγματα, οἱ ἀνθρωποι οὗτοι ἡρ-
χισαν νὰ ἐργάζωνται μὲ περισσοτέραν θρασύτη-
τα· ὑπεκίνησαν διαφόρους ἀταξίας εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας, ἐνήργησαν καταδιώξεις Ἀρχιερέων καὶ Ιε-

ρέων, ἐσπρωξαν τὸν λαὸν εἰς διχφόρους ταρχχώδεις καὶ ἀτάκτους πρόξεις, καὶ ἐν γένει, ἔκαμαν ὅ, τι ἡμπόρεσαν, διὰ νὰ μὴ τελειώσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐρεθίσουν τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀφαιρέσουν ἀπ' αὐτὸν τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἄγιαν ἡμῶν θρησκείαν, πρὸς τοὺς ὁμοπίστους ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ποιμένας του! .

Μόλα τεῦτα ἡ Ἐκκλησία προσηνέχθη πάντοτε μὲ ἐπιείκειν καὶ ἀνοχὴν, ἐλπίζουσα ὅτι ἐπὶ τέλους ἥθελε φέρει εἰς συναίσθησιν τοὺς ἀτακτοῦντας.. Διὰ τοῦτο, καὶ ἀφοῦ ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐν σίς δυστυχῶς εὑρίσκονται καὶ τινες Ἀρχιερεῖς, ἐφθασαν εἰς φανερὸν ἀποστασίαν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἐξηκολουθεῖ ἀκόμη νὰ σκέπτηται περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις των μὲ τοὺς θείους Κανόνας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν Παναγιώτατοι Πατριάρχαι ἐσπευσαν νὰ εὔρωσι τρόπον θεραπείας ἀνευ τῆς ἀθετήσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ Κανόνων, καὶ ἡμεῖς δὲ, ἀμα τῇ θείᾳ ἐλέει τὸ τρίτον ἥδη ἐγκαταστάσει ἡμῶν ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Οἰκουμενικὸν θρόνον, δὲν ἐπαύσαμεν προσπαθοῦντες καὶ διὰ νουθεσιῶν καὶ διὰ διχφόρων νομίμων τρόπων, ἀκόμη καὶ διὰ παρακλήσεων, νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πιθούμενον ἀποτέλεσμα.

Αλλὰ τελευταῖον ἀπεδείχθη πλέον σαφῶς ὅτε
οἱ ἀνθρωποι οὕτοι ἐπροσπάθουν νὰ κάμουν ἀδύνα-
τον τὴν ἐπίτευξιν τοιούτου θεαρέστου σκοποῦ-
διότι, ἐνῷ ἔξηκολούθουν αἱ σκέψεις αὗται καὶ δια-
πραγματεύσεις, δύο Ἀρχιερεῖς, οἱ ἀνευ Ἐκκλη-
σιαστικῆς ἀδείας ἐν Κωνσταντινουπόλεις διαμέ-
νοντες: ἡτοι ὁ Φιλιππουπόλεως Πανάρετος καὶ ὁ
Λοφτοῦ Ἰλαρίων, συμπαραλαβόντες καὶ τὸν κα-
θηρημένον Ἰλαρίωνα, ἐτόλμησαν εἰς συμπλήρω-
σιν δὲν τῶν προηγουμένων παρανομιῶν αὐτῶν,
νὰ πράξωσι φρικτὸν καὶ ἀπαίσιον Ἐκκλησιαστικὸν
ἀνοστούργημα.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς Ὁ Ιανουαρίου, ὁ Λοφ-
τοῦ Ἰλαρίων, παρουσιασθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα
μεθ' ἑνὸς Ἱερέως καὶ δύο λαϊκῶν, ὃν δὲ εἰς ἐφ-
μεριδογράφος, ἐζήτησε τὴν κανονικὴν Ἐκκλησια-
στικὴν ἀδειαν ἵνα συλλειτουργήσῃ τὴν ἐπαύριον
μετὰ τοῦ μνησθέντος Παναρέτου καὶ τοῦ καθηρη-
μένου Ἰλαρίωνος.

Τὴν ἀδειαν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, συμφώνως μὲ
τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, δὲν ἦδύνατο νὰ δώσῃ, πρὶν
οἱ μὲν δύο ἀποστάται μετανοήσουν καὶ ἀνακαλέ-
σουν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποστασίας των ἀπὸ τὴν
Ἐκκλησίαν, ὁ δὲ τρίτος ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν συγ-
χώρησιν ἀπὸ τὴν Σύνοδον, ἥτις τὸν ἐκάθηρε. Διὰ
τοῦτο ὅχι μόνον δὲν τοῖς ἐδώκαμεν ἀδειαν, ἀλλὰ

καὶ ῥητῶς τοὺς ἀπηγορεύσαμεν νὰ μὴ λειτουργήσουν, ὑπομιμνήσκοντες εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τούτῳ Ἱεροὺς Κανόνας. Αὔτοὶ ὅμως, καταφρονήσαντες ἐν γνώσει καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας, συνελειτούργησαν μετὰ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος τὴν ἐπαύριον, ἑορτὴν τῶν ἀγίων Θεοφανείων, εἰς τὴν ἐν Παλαιῷ ἔκκλησίᾳν τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ἡμέτεραν Πατριαρχικὴν ἐνορίαν· τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Λοφτσοῦ Ἰλαρίων, λειτουργήσας αὐθις ἀνευ ἀδείας, προέβη εἰς χειροτονίαν Διακόνου.

Οὐδεὶς Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ἀγνοεῖ πόσον τὸ ἔγκλημα τοῦτο εἴναι βαρὺ, καὶ πόσον βαρέως τιμωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας. Διὰ ταῦτα ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ἐνὸς μὲν, ἐφήρμοσε κατ' αὐτῶν τας διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἡτοι τοῦ ΙΕ'. τῆς Πρωτοδευτέρας, τοῦ ΙΗ'. τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς, τοῦ ΛΔ'. τῆς Τ'. Οἰκουμενικῆς, τοῦ ΙΑ'., τοῦ ΛΕ'. τοῦ ΙΓ'. καὶ τοῦ ΚΗ'. Ἀποστολικοῦ, τοῦ ΛΖ'. καὶ τοῦ ΚΤ'. τῆς ἕκτης Οἰκουμενικῆς, καὶ τοὺς μὲν δύο τῶν παρανομησάντων, ἡτοι τὸν Φιλιππουπόλεως Πανάρετον καὶ τὸν Λοφτσοῦ Ἰλαρίωνα ἐγύμνωσε τῆς τε Ἀρχιερωσύνης καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ, ὡς παραβάτας τῶν Ἱερῶν θεσμῶν καὶ Κανόνων τῆς

Ἐκκλησίας, τὸν δὲ προκαθήρημένον Ἐλαρίωνα,
ὅστις, ἀμεταμέλητος μείνας, κατεφρόνησε τὴν ἐ-
πιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν, παντελεῖ ἀφορισμῷ
καθυπένθαλεν, ἀποκόψασα ὅλως αὐτὸν, ὡς μέλος
σεσηπός, τῆς ὁλομελείας τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώ-
ματος.

Ἄφ' ἑτέρου δὲ, ἐπειδὴ ὄφείλει νὰ δώσῃ λόγον
πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αὐτῆς θεμελιωτὴν διὰ τὴν
ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις τῇ ἐνεπιστεύ-
θη, ἀπαραίτητον καὶ ἵερὸν καθῆκον νομίζει ν' ἀ-
πόταθῇ πρὸς τὸν εὔσεβη καὶ Ὁρθόδοξον Βουλγα-
ρικὸν Κληρόν τε καὶ λαὸν, καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὸν,
διὰ νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους παρανόμους.

Περιούσια λαὲ τοῦ Κυρίου! Οἱ ἀνθρώποι οὗ-
τοι σὲ ἀπατῶσι, λέγοντας πρὸς σὲ, ὅτι σὲ διδα-
σκουσι τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, διότι αὐτοὶ
κατεπάτησαν πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον, καὶ ἐνέπαιξαν
τὴν ἀγίαν ἡμῶν θρησκείαν. Σὲ ἀπατῶσι, λέγον-
τες ὅτι ἔργαζονται διὰ τὸ καλόν σου· διότι τί κα-
λὸν δύναται νὰ περιμείνῃ τις ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ
ὅποιοι παρεβίχασαν τοὺς ὄρκους τῶν καὶ ἐνέπαιξαν
τὴν θρησκείαν τῶν; τί θὰ ἐμποδίσῃ τοιούτους
ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ παραβιάσουν πᾶν Ὁρθόδο-
ξον Χριστιανικὸν καθῆκον; Σὲ ἀπατῶσι, λέγον-
τες ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θέλει
νὰ σὲ τυραννῇ καὶ νὰ σὲ πιέζῃ ἡ Ἐκκλησία αὐδέ-

ποτε ἡρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ, ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν ἔθηκεν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ποιμαντορίαν. Ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχθη ὅσα ἐζήτησαν οἱ ἐν ὀνόματί σου λαλοῦντες, τοῦτο προέρχεται, διότι αἱ προτάσεις αὐτῶν δὲν εἰχόν ποτε σκοπὸν τὸ ἴδικόν σου καλὸν καὶ τὴν πρόοδον, ἀλλὰ τὴν καταστροφὴν τῶν διατάξεων τῆς ὁμοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καθὼς τὸ ἀπέδειξαν σαφῶς τὰ προηγούμενα ἀντικανονικὰ κινήματα αὐτῶν, καὶ πρὸ πάντων, ἡ τελευταία πρᾶξις των. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ὅποια ποτὲ δὲν ἡρνήθη νὰ λαβῇ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς αἰτήσεις, ὅσαι ἀποδέπουν εἰς τὸ καλόν σου καὶ τὴν πνευματικήν σου πρόοδον, εἶναι καὶ σήμερον καὶ πάντοτε ἐτοίμη νὰ ἀκουσῃ πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν σου, συμφώνως μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν εὔσεβέστατα! ἐνθυμήθητε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ πίστις τῶν πατέρων σας, τὴν ὅποιαν ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἐδίδαξε διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς Ἱεροδιδασκάλων ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἡ πίστις, τὴν ὅποιαν πάντες χρεωστοῦμεν νὰ φυλάττωμεν ἀμίαντον καὶ ἀπηρασάλευτον, καθὼς τὴν παρελάβομεν. Μὴ πιστεύετε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, παρουσιαζόμενοι μὲ τὸ ὑποκρι-

τικὸν ὅφος ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλόν σας, ζητοῦσι τὴν καταπάτησιν τῶν διατάξεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Μὴ δίδετε καρμίαν ἀκρόασιν εἰς αὐτούς· διότι, καθὼς ἡ πάτησαν τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἥτις τοὺς ἀνέδειξε ποιμένας λαοῦ, τοιουτοτρόπως ἔξαπατῶσι καὶ σᾶς· καθὼς ἐπρόδωκαν τοὺς ὄρκους των καὶ τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις, οὕτω προδίδουσι καὶ σᾶς, καὶ σᾶς ἀποπλανῶσιν.

Ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου, λέγοντος « Καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὑαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὁ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω » (Γαλ. α', 8).

Μη πλησιάσῃτε πλέον τοὺς ἀνθρώπους τούτους, μὴ συγχοινωνήσητε μετ' αὐτῶν, διότι ἀμαρτάνετε εἰς τὴν θρησκείαν σας, καὶ γίνεσθε συνένοχοι τοῦ ἀπαισίου ἀμαρτήματος αὐτῶν. Ἀπομακρύνθητε ἀπ' αὐτούς, καὶ διατηρήσατε τὰς διατάξεις τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐνθυμούμενοι ὅτι, ἐὰν δὲν φυλάξητε μέχρι κεραίας τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν σας, θέλετε δώσει λόγον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου « Ἄδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι᾽ ἐπιστολῆς ἡμῶν » (Θεσσαλον. β'. 15).

“Η Ἐκκλησία ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν της, δειχνύουσα εἰς πάντας ὑμᾶς, ἵερωμένους τε καὶ λαϊκοὺς, τὸν κρημνὸν καὶ τὸν ὄλεθρον, εἰς τὸν ὅποιον θέλουν νὰ σᾶς φέρουν ἀνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἑρὸν καὶ ὅσιον, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ προσπαθήσουν βενθαίως καὶ πάλιν νὰ σᾶς ἀπατήσουν μὲ ψευδεῖς φῆμας καὶ ὑποσχέσεις. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Θεὸν τῶν φώτων καὶ τῆς εἰρήνης νὰ συνετίσῃ καὶ φωτίσῃ τὰς ψυχὰς πάντων ἡμῶν, διὰ νὰ παύσῃ τὸ μαστίζον τὴν Ἐκκλησίαν σκάνδαλον, πρὸς θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δοξαν τοῦ ἀγίου ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

αὐοῦ. Ἱανουαρίου η.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΓΗΛΗΝ

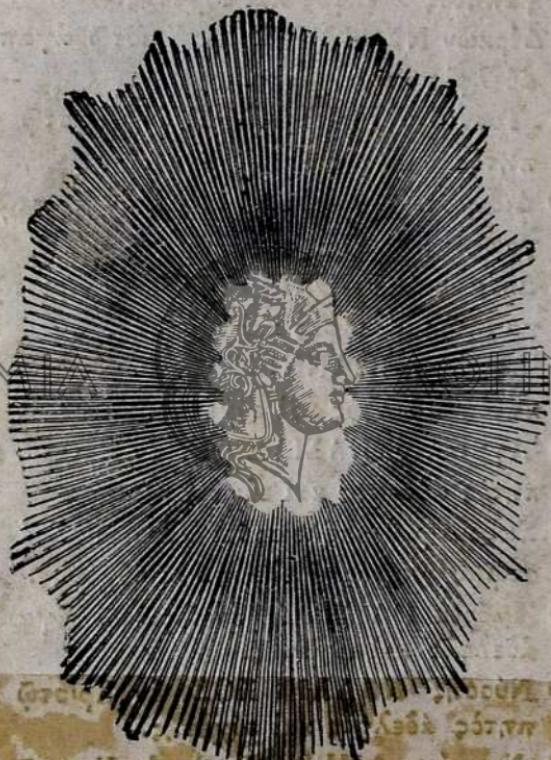
† ΟΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ εὐχέτης.

- † Ο Καισαρείας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ο Ἔφεσου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ο Ἡρακλείας ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ο Νικομηδείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

- † Ὁ Νικαίας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Χαλκηδόνος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Δέρκων ΝΕΟΦΥΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Τορνόδου ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Διδυμοτείχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Δράμας ἈΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἀγχύρας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἀγχιάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Σωζουχαθουπόλεως ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἰμβρου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Νύσσης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Σισανίου ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Χαλεπίου ΤΙΜΟΘΕΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΝΗΣΙΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023151